Beszámoló

1. nap

Kirándulásunk első állomása a vulkánra épült Füleki vár volt. Itt magyar nyelvű idegenvezetésünk volt. Sok érdekességet hallhattunk. Az első szinten ősi, régen kihalt állatokról láthattunk festményeket és drágaköveket, leleteket. Érdekes legendát hallgattunk Fulkó lovagról, a vár tulajdonosáról. A legfelső emeleten pedig egy kiállítás alakult ki Petőfiről, lehetett vele koccintani is.

Még az első napon megtekintettük a Gáncsi kastélyt is kívül és egy részét belül is. A kastély régen fogyatékos intézményként szolgált, ma hotelként üzemel. A mellékhelyiség is külön látványosság volt. A kastély legendájával is megismerkedtünk.

GAUDIA NOVA

Innen folytattuk utunkat Rimaszombatra, ahol találkoztunk külhoni iskola, Tompa Mihály Református Gimnázium 7. osztályos diákjaival. Itt kisebb csoportokban beszélgettünk, ismerkedtünk egymással. Összehasonlítottuk a két iskolarendszert, beszélgettünk arról, hogy mit jelent magyarnak lenni, és persze sportról zenéről, hobbiról, majd együtt gyalogos városnézés keretében ismerkedünk meg református templommal, Ferenczy István kriptáját is megtekintettük. Itt is hallhattunk érdekességet templomról II. Józseffel kapcsolatosan. Megtekintettük a Fő teret, Tompa Mihály és Petőfi Sándor szobrát, majd egy kis szabadprogram volt, a többség fagyizott.

Buszra szállva Sajógömör felé mentünk, ahol megnéztük Mátyás király egészalakos kapás, és Cinka Panna mellszobrát. Érdekes legendát ismertünk meg Mátyás királyról.

Ekkorra már nagyon elfáradtunk, és éhesek voltunk. Alig vártuk, hogy szállásunkra érjünk, ami a hegyek között, egy víztározó mellett Hollópatak településen a Szalamandra panzió volt. A sok ülést röplabdázással és focizással vezettük le, majd a vacsora várt bennünket. Biliárdozásra is volt lehetőségünk az ebédlőben.

Sela

2. nap

Második nap elég hamar elindultunk, mert időpontra kellett mennünk a selmecbányai Szabadtéri Bányászati Múzeumba. Köpenyt, sisakot és lámpást kaptunk. Ezt a különleges kiállítást, a föld alatt jártuk be kb. 1 óra alatt. Megismertük az ércbányászat fejlődését a középkortól a 20. század végéig a közép-európai térségben. Egy kisfilmet is megnéztünk, ami bemutatta a lóhajtású Gápel működését. A felszínen gépeket nézhettünk meg, pl. Kachelman vízoszlop-húzógépét. Megtudtuk, hogy1627 -ben a világon először itt használtak puskaport a bányászatban, és azt is, hogy a világ első bányászati akadémiája is itt volt Selmecbányán.

A belváros UNESCO a világörökség része, ezt is megtekintettük. Érdekes élmény volt a város teraszos szerkezete. A Szent Katalin templom mellett sétáltunk, a Szentháromság-oszlopnál készítettük a csoportfotót. Sajnálatos módon ott a tér le volt zárva, több házon égés nyomok voltak. Leégett az az épület, ahol a világ leghosszabb szerelmes versét őrizték. Ennek néhány sora a köztéri padokon olvasható volt. Megcsodáltuk az Újvárat, idegenvezetőnktől egy legendát is hallhattunk róla.

A nap következő programja egy besztercebányai városséta volt. Gyönyörű épületeket láttunk, az óratornyot, az egykori bányakamara épületét, a Thurzó házat, a várnegyedet. A Mátyás házat elég nehezen találtuk meg, de végül megtekinthettük. Itt is kaptunk egy kis szabad időt. Jó volt sétálni, fagyizni, és vásárolni.

A nap utolsó közös programelemem Garam mente újabb városa Zólyom volt. Itt is megnézhettük a híres várat, melynek híres szülöttje Balassi Bálint.

Esténként a szabad program keretein belül kinti és benti játékra is volt lehetőségünk.

3. nap

A harmadik nap reggelén felmásztunk a Dobsinai jégbarlanghoz. A parkolóból kb. 20 perc alatt értünk a bejárathoz. Kis várakozás után lementünk a vezetőkkel. Kint sem volt olyan meleg, de a barlangban még annál is sokkal hidegebb, kb. -4°C volt. Nagyon érdekes volt

belülről, lépcsőkön haladtunk lefelé. Magyar nyelvű vezetés volt gépről. Sok érdekes információt mondtak el. Volt olyan hely, ahol 27 m vastag jég volt a lábunk alatt. Mire kiértünk, szerencsére kisütött a nap, és fel tudtunk kicsit melegedni. Sokan vettek forró csokit is az automatából. Ezután visszamentünk a buszhoz.

A nap további részében túráztunk a Szlovák Paradicsomban. Célunk a Ludmilla bányászati tanösvény volt. Egy darabig elvitt a busz bennünket. Egy sípálya aljánál szálltunk ki, ahol megebédeltünk. Elindultunk a tanösvény és egy kilátó felfedezésére. A Szepes patak mentén gyalogoltunk, a zöld-fehér jelzést követtük. A túra elég fárasztó volt. A természetes kilátót benőtte a növényzet, de a Magas Tátra hófödte csúcsait azért a fák között kilesve megláttuk.

TATRAPOMA

Fáradtan tértünk a szállásra vissza. Vacsora után tanáraink egy kvízzel vártak minket. Kis csoportokban próbáltunk visszaemlékezni a sok információra, legendára, élményre amivel megismerkedtünk 3 nap alatt. Utána zenés, sportolós bulit tartottunk.

WHY
CAN'T WE
ALONG?

4. nap

Utolsó nap is időre mentünk Betlérre, az Andrássy kastélyt keressük fel, ami ma is az eredeti berendezési tárgyaival látható. Itt is volt magyar nyelvű vezetésünk. A vezetőnk minden kérdésre szívélyesen válaszolt. Nagyon nagy élmény volt látni ezt a sok szép, érdekes tárgyat, a könyveket, a fürdőszobákat, kályhákat. A fiúknak érdekes volt a szamuráj páncél. Kb. 1 órás volt benn a tárlatvezetés, de több időt is el tudtunk volna bent tölteni, annyi látvány volt. Azt az ágyat is megnéztük, amiben Napóleon is feküdt. Szabad program keretében megnéztük a kastélyt körülvevő angol parkot is.

A fiúk mindig éhesek voltak, így ahol csak lehetett, ettek. Így történt ez a kastély kerteben is.

Utunk Krasznahorkán folytatódott. A vár és a környezete még mindig le van zárva, ezért csak távolról tudtuk megnézni. Andrássy Dénes és hitvese, Franciska örök nyugvóhelyét, a mauzóleumot látogattuk meg. Itt is volt magyar nyelvű idegenvezetése a csoportnak. A világ

különböző tájairól származó márvány díszítést, aranyfüsttel bevont kupolát csodálhattunk meg. Az oltárképről azt gondoltuk, hogy festmény, de kiderült, hogy 6000 színes üvegdarabból áll. Az osztály nagy érdeklődéssel kereste fel a család kutyájának szobrát, melynek szeme smaragd (volt). Kiderült, hogy 1997-ben ellopták, és ma már csak másolat.

Buszra szálltunk és elmentünk Rozsnyóra, ahol megnéztük a város főterét. Sajnos sem a plébániatemplom, sem az őrtorony nem volt nyitva, így nem tudtunk bemenni. Ezután egy körülbelül fél órás szabadfoglalkozás volt, melynek során az osztály jelentős része evett egy fagylaltot a város főterén található Piroska névre keresztelt cukrászdában. Majd közkívánatra bementünk a Tescóba egy kis vásárlásra, majd beültünk a buszba és hazajöttünk.

OBUV

A felvidéki utazás minden napja élményt jelentett számunkra. A határon túli emlékhelyeink és a magyarság életének megismerése valamennyiünk számára nagyon sokat jelent saját nemzeti identitásunk megerősödésében is. Hálásan köszönjük, hogy a Bethlen Gábor Alap lehetővé tette utazásunkat!